

РЕШЕНИЕ

№ 7161

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9294** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 221 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Д. П. В. от [населено място], срещу Решение № 20006409/21.01.2022 година, постановено по НАХД № 18437/2019 година по описа на Районен съд - София, с което е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-021335/18.10.2019 година на Началника на сектор „Пътна полиция“ – Столична дирекция на Министерството на вътрешните работи.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че деянията са осъществени. В условията на евентуалност твърди, че наложените наказания са явно несправедливи. Моли съда да постанови решение, с което да отмени въззивното решение и да отмени наказателното постановление. В условията на евентуалност моли съда да отмени решението и измени наказателното постановление, като намали размера на наложените административни наказания.

В съдебно заседание касаторът се явява и поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на Д. П. В. от [населено място], срещу Наказателно постановление № 19-4332-021335/18.10.2019 година на Началника на сектор „Пътна полиция“ – Столична дирекция на Министерството на вътрешните работи, с което са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 20 лева, на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от Закона за движението по пътищата, „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 (един) месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата затова, че на 08.08.2019 година, в [населено място], парк „В.“, до хижа „Офелиите“, в 13,40 часа, като водач на моторно превозно средство - товарен автомобил „М.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , е извършил необезопасена маневра назад, в резултат на която е причинил пътно-транспортно произшествие с лек автомобил „Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което е напуснал мястото, без да уведоми компетентните органи.

С Решение № 20006409/21.01.2022 година, постановено по НАХД № 18437/2019 година по описа на Районен съд - София съдът е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 08.08.2019 година, в [населено място], парк „В.“, до хижа „Офелиите“, в 13,40 часа, Д. В. е извършил маневра на заден ход с товарен автомобил „М.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] . В резултат на маневрата е настъпило съприкосновение между товарния автомобил и лек автомобил „Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС] , паркиран пред хижата. След напрегнат разговор между участниците в произшествието Д. В. е напуснал същото. Въз основа на така установеното въззивният съд е приел, че жалбоподателят е осъществил съставите на две административни нарушения, наказуеми по чл. 183, ал. 2, т. 11 и чл. 175, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата. Приел е, че наложените административни наказания са справедливи и постигат целите на генералната и специалната превенция. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.т. 1 и 3 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях е правилно е приел, че на 08.08.2019 година, в [населено място], парк „В.“, до хижа „Офелиите“, в 13,40 часа, Д. В., като водач на товарен автомобил „М.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] е извършил несъобразена маневра на заден ход, в резултат на която е настъпило пътно-транспортно произшествие с лек автомобил „Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което е напуснал мястото.

Настоящият състав намира, че въззивният съд правилно е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са съставени/издадени в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Наказателното постановление е

издадено от компетентен орган – Началника на сектор „Пътно полиция“ – Столична дирекция на Министерство на вътрешните работи, видно от Заповед № 8121з-515/14.05.2018 година, т. 2.б., с която Министърът на вътрешните работи на Република България е делегирал правомощията си по чл. 189, ал. 12 от Закона за движението по пътищата на Началника на сектор „Пътна полиция“ в Столична дирекция на Министерство на вътрешните работи.

Въззивният съд правилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Деянията са описани по начин, даващ възможност на наказаното лице да разбере за извършването на какви нарушения е наказан. Въззивният съд е изложил подробни мотиви за отхвърляне на всички твърдения за допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения, които настоящият състав напълно споделя. Акт за установяване на административно нарушение може да се състави от длъжностни лица, които не са присъствали при извършване на нарушението, въз основа на показанията на очевидци и/или писмени документи. В конкретния случай актът е съставен въз основа на писмените показания на другия участник в пътно-транспортното произшествие и докладна записка на обслужил произшествието орган. Изискването на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът да се състави в присъствието на нарушителя и свидетели, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, е спазено.

Въззивният съд правилно е приел, че жалбоподателят не е изпълнил задължението по чл. 40, ал. 2 от Закона за движението по пътищата непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, да осигури лице, което да му сигнализира за опасности, в резултат на което е предизвикал пътно-транспортно произшествие. Правилно е приел, че жалбоподателят не е изпълнил и задължението си по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от Закона за движението по пътищата и при липсата на съгласие с другия участник в произшествието относно обстоятелствата, свързани с него, е напуснал местопроизшествието, без да уведоми съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието. Жалбоподателят е бил длъжен, при възникналия спор, да сигнализира органите и да изчака пристигането им на място.

Въззивният съд правилно е приел, че неизпълнение на задълженията по чл. 40, ал. 2 и чл. 123, ал. 3, т. „в“ от Закона за движението по пътищата осъществяват съставите на нарушенията по чл. 183, ал. 2, т. 11 и чл. 175, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата.

Въззивният съд правилно е приел, че наложените административни наказания са в предвидените в санкционните норми видове и размери, както и, че налагането им ще има за последица постигане на целите по чл. 12 от ЗАНН.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да се остави в сила.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20006409/21.10.2022 година, постановено по НАХД № 18437/2019 година по описа на Районен съд – София.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.
2.